

Sygn. akt IV Ka 491/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2018 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Sylwana Wirth
Protokolant:	Agnieszka Strzelczyk

przy udziale Julity Podlewskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2018 r.

sprawy K. B.

syna J. i I. z domu N.

urodzonego (...) w G.

oskarżonego z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 25 kwietnia 2018 roku, sygnatura akt II K 922/17

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. Ł. Z. z Kancelarii Adwokackiej w W. 516,60 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. wydatki związane z postępowaniem odwoławczym zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV Ka 491/18

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Wałbrzychu oskarżył K. B. o to, że w okresie od 17 sierpnia 2017 roku do 21 sierpnia 2017 roku w J., woj. (...), wykorzystując nieuwagę pracowników sklepu (...) o numerze (...) i działając trzykrotnie w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dwóch opakowań wód perfumowanych firmy (...), plecaka firmy (...), trzynastu opakowań skarpet firmy (...) i dziesięciu opakowań wody perfumowanej firmy (...) powodując straty o łącznej wartości 600,65 złotych na szkodę firmy (...) S.A. z siedzibą w K.,

tj. o czyn z art. 278 §1 kk. w zw. z art. 12 k.k.

Wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2018 r Sąd Rejonowy w Wałbrzychu uznał oskarżonego za winnego tego, że:

1. w dniu 17 sierpnia 2017r. w J. woj. (...) w sklepie (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dwóch sztuk wody perfumowanej A. o łącznej wartości 39,98 zł działając na szkodę (...) S.A. z siedzibą w K., tj. popełnienia wykroczenia z art. 119§1 kw;

2. w dniu 21 sierpnia 2017r. w J. woj. (...) w sklepie (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia plecaka marki P. o wartości 74,90 zł oraz 13 par zestawów skarpet po trzy sztuki o wartości 285,87 zł, działając na szkodę (...) S.A. z siedzibą w K. w łącznej wysokości 360,77 zł, tj. popełnienia wykroczenia z art. 119§1 kw;

3. w dniu 21 sierpnia 2017r. w J. woj. (...) w sklepie (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dziesięciu sztuk wody perfumowanej A. o łącznej wartości 199,90 zł działając na szkodę (...) S.A. z siedzibą w K., tj. popełnienia wykroczenia z art. 119§1 kw;

i za wykroczenia te na podstawie art. 119§1 kw w zw. z art. 9§2 kw wymierzył mu łącznie karę 30 (trzydzieści) dni aresztu.

Na podstawie art. 119§4 kw orzekł obowiązek zapłaty równowartości ukradzonego mienia w kwocie 600,65 zł na rzecz (...) S.A. z siedzibą w K..

Orzeczone ponadto o kosztach sądowych.

Wyrok powyższy zaskarżony został w całości apelacją prokuratora, który wyrokowi temu zarzucił:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że zamiar sprawcy miał charakter nagły i nie nosił cech z góry powziętego zamiaru, gdy okoliczności czynu jednoznacznie wskazują, że sprawca poczynając od pierwszego zachowania postanowił wykorzystać każdą nadarżającą się okazję do realizacji zamierzonego celu jakim było dokonywanie kradzieży w sklepie biedronka

i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Wałbrzychu jako sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Wbrew twierdzeniom apelacji, sąd odwoławczy akceptuje i podziela pogląd sądu I instancji o braku podstaw do przyjęcia, że oskarżony działał w wykonaniu z góry powziętego zamiaru. Materiał dowodowy w oparciu, o który można by taką przesłankę ewentualnie wyprowadzać, to głównie wyjaśnienia samego oskarżonego, który zaprzeczył aby udawał się do marketu wyłącznie po to aby dokonać kradzieży oraz, że będąc już na miejscu każdorazowo podejmował zamiar przestępczy. O tym, że poszczególne działania sprawcy nie zostały objęte jednym, z góry powziętym zamiarem, lecz zostały dokonane z identycznym zamiarem, takim samym w odniesieniu do każdego zachowania, lecz nieistniejącym z góry a pojawiającym się sukcesywnie, przekonuje również sposób w jaki dokonywał poszczególnych kradzieży.

Z protokołu przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie przez P. K. – pracownika ochrony dla sklepu (...) oraz z protokołu z odtworzenia utrwalonych zapisów (k.36-37) wynika, że za każdym razem zachowywał się on inaczej i zabierał różne towary, co poprzedzone było lustrowaniem różnych półek i regałów, podchodzeniem do kasy, rozmową z kasjerką i powracaniu na salę sprzedaży. Dodać należy, że w dniu 21 sierpnia 2017 r, oskarżony nie tylko dokonał kradzieży przedmiotów, ale też zakupił produkty spożywcze, a ponadto przeglądał książki lub gazety. Z protokołu odtworzenia zapisu monitoringu wynika też, że oskarżony brał do ręki różne towary, następnie odkładał je na miejsce,

przechodził do innych alejek i regałów, oglądał kolejne przedmioty i tak kilka razy, by ostatecznie dokonać wyboru i zaboru, któregoś z nich.

W tym stanie rzeczy brak jest warunków do przyjęcia z góry powziętego zamiaru w rozumieniu art. 12 kk, bo jak trafnie zauważył sąd I instancji, przy takim ustaleniu oskarżony musiałby obejmować jednym zamiarem zarówno swoje pierwsze zachowanie w dniu 17 sierpnia jak i kolejne w dniu 21 sierpnia. Tymczasem w kontekście jego wyjaśnień oraz pozostałych dowodów, wniosku takiego nie da się wyprowadzić. O prawidłowości i trafności zaskarżonego wyroku przekonuje ponadto pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w postanowieniu z dnia 1 czerwca 2017 roku, III KK 5/17, w którym podkreślono, że przestępstwo ciągle, to jedno przestępstwo popełnione „na raty”, którego popełnianiu nie towarzyszy element przypadkowości polegający na poszukiwaniu konkretnego przedmiotu przestępstwa, bowiem i ten objęty jest z góry powziętym zamiarem”.

Tych warunków z art. 12 kk w tej sprawie nie ma, ponieważ jak ustalił sąd orzekający i wskazują na to przeprowadzone dowody, oskarżony za każdym razem wyszukiwał różne przedmioty i towary, które następnie kradł, a jego wybór zależny był od sprzyjających lub nie, warunków do dokonania zaboru, czego wcześniej przewidzieć nie mógł, a zatem realizacja zamiaru nagleżna była w dużej mierze od aktualnych okoliczności w markecie a więc od przypadku.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w wyroku.